

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 614/2015
12.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.К., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене С.К., адвоката Д.П. из К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 670/14 од 29.01.2015. године (којом је преиначена пресуда Основног суда у Крушевцу 4К.бр.1449/13 од 28.01.2014. године) и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-11/15 од 07.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.К., адвоката Д.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 670/14 од 29.01.2015. године (којом је преиначена пресуда Основног суда у Крушевцу 4К.бр.1449/13 од 28.01.2014. године) и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-11/15 од 07.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 4К.бр.1449/13 од 28.01.2014. године, окривљена С.М. сада К. на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, ослобођена је од оптужбе за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећени М.М. ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Виши суд у Крушевцу, пресудом Кж1 бр. 670/14 од 29.01.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу преиначио је пресуду Основног суда у Крушевцу 4К.бр.1449/13 од 28.01.2014. године, тако што је окривљену С.К. огласио кривом за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези са ставом 1. КЗ и за то дело окривљеној изрекао условну осуду, тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 3-три месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљена за време од 1-једне године не учини ново кривично дело, те окривљену обавезао на плаћање суду паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 26.366,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом

принудног извршења, док је оштећеног М.М. ради остваривања имовинскоправног захтева упутио на парнични поступак.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж3-11/15 од 07.04.2015. године, одбио је као неосновану жалбу окривљене С.К. и пресуду Вишег суда у Крушевцу Кж1-670/14 од 29.01.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. С.К., адв. Д.П., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуда Основног суда у Крушевцу 4К.бр.1449/13 од 28.01.2014. године, Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 670/14 од 29.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-11/15 од 07.04.2015. године, према наводима у образложењу захтева због повреде закона и повреде права окривљене на правично суђење, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу чл. 486. став 1. и 487. став 1. Закона о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.К., адв. Д.П., је недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да побијане пресуде садрже битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10 ЗКП, јер су засноване само на изјави једног сведока, односно оштећеног који је заинтересован за исход поступка. На тај начин, иако се позива на битну повреду одредаба кривичног поступка предвиђену раније важећим процесним законом, која постоји ако је пресуда заснована на недозвољеном доказу, односно на којем се по одредбама процесног закона не може заснивати, а која је као битна повреда одредаба кривичног поступка предвиђена у члану 438. став 2. тачка 1) сада важећег ЗКП, бранилац окривљене у суштини оспорава оцену суда изведеног доказа-исказа оштећеног и доказну вредност истог, чиме оспорава правилност том оценом утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди.

Надаље, бранилац окривљене истиче да је изрека правноснажне пресуде противречна сама себи и образложењу пресуде и да то представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11 ЗКП. Како су побијане пресуде донесене након ступања на снагу и у време примене сада важећег ЗКП, изложеним наводима захтева указује се на недостатке тих пресуда, који су предвиђени као битна повреда одредаба кривичног поступка у члану 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Као разлог подношења захтева, бранилац окривљене наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, односно која је предвиђена у члану 438. став 2. тачка 3) сада важећег ЗКП, и с тим у вези истиче пропуст суда да одлучи и поступи по предлогу окривљене да се од ПУ Крушевац тражи податак о томе ко је позвао полицију после инкриминисаног догађаја, који доказ окривљена није могла сама прибавити, а релевантан је за расветљавање чињеница и откривања истине и за правилно пресуђење.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче и да побијане пресуде садрже „битну повреду одредаба ЗКП-а из члана 367.“ али потом с тим у вези, наводи да је утврђено чињенично стање погрешно или непотпуно јер је суд пропустио да утврди чињеницу ко је позвао полицију и ко је у ствари био жртва, због чега је извео погрешан закључак на који је погрешно применио закон.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.К. у делу у коме је поднет из наведених разлога, оцењен као недозвољен.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује се и на тежу повреду права окривљене на правично суђење, зајемченог Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, коју повреду бранилац види у томе што се побијане пресуде заснивају на исказу оштећеног за који бранилац истиче да није потврђен другим доказима.

Одредбом члана 484. ЗКП, која одређује садржај захтева за заштиту законитости, прописано је да се у захтеву мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права. Како, дакле, конкретан опис повреде из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, на коју се указује изложеним наводима захтева браниоца окривљене, подразумева и постојање и назначење одлуке Европског суда за људска права којом је та повреда утврђена и која се мора доставити уз захтев за заштиту законитости, а на постојање такве одлуке у захтеву браниоца окривљене се не указује, нити је иста достављена уз захтев, то захтев браниоца окривљене у погледу наведене повреде права нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.